

بیان المباهلة

الامام أحمد الحسن (ع) يدعو العلماء إلى المناظرة وأهل كل كتاب بكتابتهم

((أنا أعلم من أهل التوراة بتوراتهم وأعلم من أهل الإنجيل بإنجيلهم وأعلم من أهل القرآن بقرآنهم))

بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين ، وصلى الله على محمد وال محمد الأئمة والمهديين ، وعلى الأنبياء والمرسلين ، واللجنة الدائمة على مخربي شرائعهم إلى قيام يوم الدين. الدين الإلهي الحق واحد في كل زمان ، ولا يمكن أن يتعدد ، كما إن حجة الله على الناس واحد في كل زمان ، ولا يمكن أن يتعدد. وفي هذا الزمان الأديان الإلهية على هذه الأرض هي الإسلام والمسيحية واليهودية ، وكل دين ينقسم إلى طوائف .

سپاس خداوند جهانیان، و درود خداوند بر محمد و آل محمد ائمه و مهدیین، و بر پیامبران و فرستادگان. و لعنت همیشگی بر ویران گران شرائع ایشان تا قیام روز دین. دین حق الهی در هر زمان یکی است، و ممکن نیست متعدد باشد، همان گونه که حجت خدا بر مردم در هر زمان یکی است و متعدد شدن حجت الهی امکان ندارد. و در حال حاضر ادیان الهی موجود بر زمین، اسلام و مسیحیت و یهودیت می باشند، و هر دین به فرقه های تقسیم می شود.

وأنا العبد المسكين المستكين بين يدي ربه ، أدعو كبار علماء الطوائف والديانات الإلهية الثلاث وفي كل الأرض للمباهلة لمعرفة صاحب الحق ، وهي أن نبتهل إلى الله فنجعل لعنة الله على الكاذبين : (فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ) (آل عمران: ٦١) فان لم يستجيبوا لدعوتي فليعلموا أنهم ومن يتبعهم في ضلال مبين ، وسيبيدهم الله بالعذاب والمثالث التي بدء ملائكة الله يصبونها على أهل الأرض ، فقد نزل العذاب على مواضع في هذه الأرض ، والله لا ينزل العذاب إلا بعد وجود رسالة إلهية على الأرض (مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا) (الإسراء: ١٥)

من، بندهی مسکین و بینوا در بین دستان پروردگارش، بزرگان علمای ادیان سه گانهی الهی در هر جای زمین را به مباهله و شناخت صاحب حق دعوت می کنم، تا به خدا مباهله کنیم و لعنت خدا را بر دروغ گویان قرار دهیم: «پس هر که در این باره پس از دانشی که تو را حاصل آمده با تو مُحاجه کند، بگو بیایید پسران مان و پسران تان و زنان مان و زنان تان و ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را فراخوانیم، سپس مباهله کنیم و لعنت خدا را بر دروغ گویان قرار دهیم». اگر دعوت مرا اجابت نکنند، بدانند که آنها و پیروان شان در گمراهی آشکار به سر می برند، و خدای متعال آنها را به عذابی سخت و بلاهائی که فرشتگان آغاز به آن کردند و دامن گیر اهل زمین شد گرفتار می سازد. همانا که عذاب بر موضعی از زمین نازل شد، و خداوند عذابی را نازل نمی کند مگر بعد از وجود رسالتی الهی بر روی زمین: «هر کس به راه آمده تنها به سود خود به راه آمده، و هر کس بیراهه رفته تنها به زیان خود بیراهه رفته است و هیچ بردارنده ای بار گناه دیگری را بر نمی دارد و ما تا پیامبری بر نینگیزیم، به عذاب نمی پردازیم».

فرستاده‌ی منجی

احمد الحسن (ع) وصی و فرستاده‌ی امام مهدی (ع)

(خداوند در زمین تمکینش دهد)

شوال / ۱۴۲۶ هـ ق

آبان ماه / ۱۳۸۴ هـ ش